

Vlak oživlých soch

Vlak , jedin? m?sto kde lze spat?it o?ivl? sochy emoc?.

Mo?n? ji? bylo deset hodin a obloha pon?kud potm?la, ale nevn?mala jsem to. Sed?la jsem ve vlaku jedouc?ho nezn?mo kam.

Nach?zelo se tu se mnou dal??ch ?est osob a ka?d? ?pln? jin?. Sed?ly jak o?ivl? sochy pln? nejasn?ch emoc? a n?kter? socha se na m? n?kdy pod?vala. Netrvalo dlouho a zase pohled odvr?tila.

Mo?n?, ?e nejv?c atraktivn? v tomto vag?nu jsem byla pr?v? j? a mo?n? jsem si to jen nalh?vala.

Vlak se ub?ral no?n?m sv?tem s pravideln?m kodrcn?m a ka?d? socha se p?i jemn?m zhupu m?rn? zachv?la.

V?imla jsem si pobledl? d?vky, kter? zabod?vala sv?j pohled nete?n? do podlahy. Mo?n? se d?vala na sv? alabastrov? kolena, mo?n? ne. Co m? v?ak na n? upout?valo byl jej? stejn? bled? bujn? dekolt. Jej? prsa se m?rn? chv?la, jako by na sebe upozor?ovala a vyb?zela mu?e p?ed n? aby se pod?val.

Samoz?ejm? ?e mu? sed?c? p?ed n? se na ni d?val. V?dy si po neur?it?ch intervalech pohladel bradku a s pohledem lovce se na d?vku pod?val. Jeho o?i se v?ak v?dy p?em?stily zp?t na hru? o?ivl? sochy. Mo?n? ?e si toho d?vka v?imla , mo?n? ?e ne.

Pooto?ila jsem hlavu jen m?rn? doprava a pohl?dla jsem na mlad? milence, je? se st?le zahrnovali v?niv?mi polibky. Kdy? jsem si v?imla mu?sk? op?len? ruky, kter? spo??vala na d?v??m stehn? nemohlo mi uniknout ?e prsten??ek mu?e zdob? bl?skav? prsten. Dv? zamilovan? sochy pln? vyjad?ovaly to, co ostatn? sochy ne, emoce.

Jedin? socha, kter? mi m?j pohled op?tovala byla ona extravagantn? ?ena. Vlasy j? hr?ly v?emi barvami a pohled m?la tak skeln?, ?e mi p?ipom?nala porcel?novou panenku. M?rn? se na m? pousm?la, ale j? jsem j? ?sm?v neoplatila. Z?ejm? se domn?vala ?e se m??em sezn?mit. Mo?n? ?e cht?la mo?n? ?e ne.

M?rn? nap?t? v?ak prolomil nezdrav? ka?el postar??ho mu?e. Usoudit, ?e je ku??k nebylo nijak t?k?. Kapsa jeho d??ns? ze vzdouvala pod tvarem cigaretov? krabi?ky. Nete?n? se d?val s okna. Z?ejm? nad n????m uva?oval. Nad ??m?

Kdy? vlak zastavil mlad? p?r se zvedl jako prvn?. Nev?hala jsem a opakovala jsem pohyb po nich. Monot?nn? hlas po??ta?ov? ?eny ozn?mil kone?nou stanici.

No?n? vzduch mi naplnil pl?ce a j? jsem zatajila dech. Mo?n? proto, abych se nerozk?a?lala mo?n? proto, ?e mi byla zima. Pobledl? d?vka vystoupila hned za mnou n?sledovan? mu?em s bradkou.

Moje sochy opustily muzeum a odch?zely n?kam pry?. St?la jsem t?sn? u kolej? a d?vala se na st?le se p?ibli?uj?c? vlak. Jeho sv?tla m? oslepila na tolik, ?e jsem byla nucena sklonit hlavu.

A n?hle se to stalo. Tepl? dlan? se mi op?ely o lopatky a tla?ily m? hrub? do koleji?t?. Rovnov?hu jsem okam?it? ztratila a padala na chladn? koleje.

Vlak se vyno?il v pln? rychlosti p??mo proti m?. Nem?la jsem ?anci se mu vyhnout.

A pak do m? narazil. Drtil moje t?lo v t?k?m ?eleze a j? ani nevyk?ikla. M? nohy zmizely a nahradily je krvav? pah?ly u??znut? nad koleny. M? hlava byla rozma?k?na jako k?ehk? vaj??ko, kter? n?kdo drze rozm??kl. Porcel?nov? d?vka b?ela ke koleji?ti s jasn?m v?k?ikem v o??ch : „, Mohly jsme b?t kamar?dky ."

Zamilovan? p?r se na m? tak? s ?lekem d?val, dokonce i mu? s bradkou nepozoroval bledou d?vku, ale m?.

V?ichni se na m? zd?en? d?vali, k?i?eli a plakali. Plakali pro mrtvou d?vku, kterou neznali , kterou pouze vn?mali jako o?ivlou sochu ze skryt?mi emocemi.